

um Tunnuverksmiðjur ríkisins.

Flm.: Friðjón Skarphéðinsson, Björn Jónsson, Bernharð Stefánsson.

1. gr.

Ríkisstjórnin starfrækir tvær tunnuverksmiðjur, aðra á Akureyri, hina á Siglufirði. Nafn fyrirtækisins er Tunnuverksmiðjur ríkisins.

2. gr.

Verkefni Tunnuverksmiðja ríkisins er að annast smíði á tunnum fyrir salt-sildarframleiðslu, saltkjötsframleiðslu og aðrar framleiðsluvörur, eftir því sem henta þykir.

3. gr.

Stefnt skal að því, að allar tunnur, sem sildarframleiðslan þarfnast, séu smíðaðar í Tunnuverksmiðjum ríkisins, að svo miklu leyti sem það brýtur ekki í bága við milliríkjasamninga. Leitast skal við að vanda framleiðslu verksmiðjanna og gera hana samkeppnisfæra við erlenda framleiðslu um verð og gæði.

4. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að endurbæta verksmiðjurnar og búa þær húsa- og vélakosti, svo að fullnægt verði ákvæðum 3. gr. Nær heimild þessi til þess að byggja tunnugeymsluskýli við verksmiðjuna á Akureyri, er rúmi allt að 50 þús. tunnum, og einnig til þess að gera nauðsynlegar endurbætur á verksmiðjuhúsinu.

5. gr.

Til greiðslu kostnaðar, er leiðir af ákvæðum 4. gr., heimilast ríkisstjórninni að taka lán, allt að 2 milljónum króna.

6. gr.

Sildarútvegsnefnd, sbr. lög nr. 74 29. des. 1934, annast allar framkvæmdir samkvæmt lögum þessum og hefur á hendi stjórn verksmiðjanna.

7. gr.

Nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara skulu, ef þurfa þykir, sett með reglugerð.

8. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi felld lög nr. 33 23. apríl 1946, um tunnusmiði, og lög nr. 41 9. maí 1947, um breyting á þeim lögum.

9. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Greinargerð.

Lög nr. 33 23. apríl 1946, um tunnusmiði, eru úrelt orðin og því tímabært að setja nýja löggjöf um Tunnuverksmiðjur ríkisins, svo sem til er ætlað með frumvarpi þessu.

Nýmæli í frumvarpi þessu er það, að ríkisstjórninni sé heimilt að byggja tunnugeymsluskýli við verksmiðjuna á Akureyri og endurbæta þá verksmiðju að öðru leyti og taka til þess lán. Slíkt geymsluhús er við tunnuverksmiðjuna á Siglufirði, en vantar algerlega á Akureyri. Tunnur hafa hingað til verið geymdar þar undir berum himni, og hefur það oft valdið tjóni, þar sem tunnur skemmast eðlilega við margs konar veðrabrigði sumar og vetur, séu þær ekki geymdar í skýli. Einnig getur þetta valdið skemmdum á þeirri dýrmætu vöru, sem tunnunum er ætlað að geyma. Oft kemur það fyrir, þegar sildveiði er treg, að geyma þarf tunnubirgðir frá ári til árs, og eykst þá hættu á skemmdum. Af því leiðir, að þeir, sem framleiðslunni stýra, eru tregari en ella væri til þess að auka tunnuframleiðsluna eðlilega og tryggja þannig, að jafnan séu til nægar tunnubirgðir í landinu. Afleiðing af slíku getur orðið háskalegt tjón fyrir þjóðarbúið. Er þess skemmast að minnast, er við sjálft lá, að sildarsöltun á Norðurlandi stöðvaðist með öllu á s. l. sumri vegna tunnuskorts.

Flm. eru þess fullvissir, að stefna beri að því, að framleiddar verði í landinu allar sildartunnur, sem þörf er fyrir, og telja, að þær endurbætur á Akureyrarverksmiðjunni, sem frv. gerir ráð fyrir, séu nokkurt spor í þá átt.